सर्व्वे पूज्याः श्रुतधनास्तथैव च तपस्विनः । दानप्रदाः सुखं प्रेत्य प्राप्नुवन्तीह च श्रियं ।
इमञ्च ब्रह्मलोकञ्च लोकञ्च बलवत्तरं । अन्नदानैः सुकृतिनः प्रतिपद्यन्ति लौकिकाः ।
पूजिताः पूजयन्त्येते मानिता मानयन्ति च । स दाता यत्र यत्रैति सर्व्वतः सम्प्रसूयते । ५८८०
अकर्त्ता चैव कर्त्ता च लभते यस्य यादृशं । यदि चोर्द्ध्वं यद्यधो वा स्वांल्लोकानभियास्यति ।
प्राप्स्यसे त्वन्नपानानि यानि वाञ्छसि कानिचित् । मेधाव्यसि कुले जातः श्रुतवाननृशंसवान् ।
कौमारचारी व्रतवान् मैत्रेयनिरतो भव । एतद्गृहाण प्रथमं स्वधर्म्मं गृहमेधिनां ।
यो भर्त्ता वासिता तुष्टो भर्त्तुस्तुष्टा च वासिता । यस्मिन्नेवं कुले सर्व्वं कल्याणन्तत्र वर्त्तते ।
अङ्गिगात्रान्मलमिव तमोऽग्निप्रभया यथा । दानेन तपसा चैव सर्व्वं पापमपोहति । ५८८५
स्वस्ति प्राप्नुहि मैत्रेय गृहान् साधु व्रजाम्यहं । एतन्मनसि कर्त्तव्यं श्रेय एवम्भविष्यति ।
तं प्रणम्याथ मैत्रेयः कृत्वा चाभिप्रदक्षिणं । स्वस्ति प्राप्नोतु भगवन्नित्युवाच कृताञ्जलिः ।

इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व्वणि आनुशासनिके पर्व्वणि मैत्रेयभिक्षायां द्वाविंशत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १२२ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सत्स्त्रीणां समुदाचारं सर्व्वधर्म्मविदाम्बर । श्रोतुमिच्छाम्यहं त्वत्तस्तन्मे ब्रूहि पितामह ।
॥ भीष्म उवाच ॥ सर्व्वज्ञां सर्व्वतत्त्वज्ञां देवलोके मनस्विनीं । कैकेयी सुमना नाम शाण्डिलीं पर्य्यपृच्छत ।
केन वृत्तेन कल्याणि समाचारेण केन वा । विधूय सर्व्वपापानि देवलोकं त्वमागता । ५८९०
हुताशनशिखेव त्वं ज्वलमाना स्वतेजसा । सुता ताराधिपस्येव प्रभया दिवमागता ।
अजरांसि च वस्त्राणि धारयन्ती गतक्लमा । विमानस्था शुभे भासि सहस्रगुणमोजसा ।
न त्वमल्पेन तपसा दानेन नियमेन च । इमं लोकमनुप्राप्ता त्वं हि तत्त्वं वदस्व मे ।
इति पृष्टा सुमनया मधुरं चारुहासिनी । शाण्डिली निभृतं वाक्यं सुमनामिदमब्रवीत् ।
नाहं कषायवसना नापि वल्कलधारिणी । न च मुण्डा च जटिला भूत्वा देवत्वमागता । ५८९५
अहितानि च वाक्यानि सर्व्वाणि परुषाणि च । अप्रमत्ता च भर्त्तारं कदाचिन्नाहमब्रुवं ।
देवतानां पितॄणाञ्च ब्राह्मणानाञ्च पूजने । अप्रमत्ता सदा युक्ता श्वश्रूश्वशुरवर्त्तिनी ।
पैशुन्येन प्रवर्त्तामि न ममैतन्मनोगतं । प्रद्वारि न च तिष्ठामि चिरं न कथयामि च ।
असद्वा हसितं किञ्चिदहितं वाऽपि कर्म्मणा । रहस्यमरहस्यं वा न प्रवर्त्तामि सर्व्वथा ।
कार्य्यार्थे निर्गतञ्चापि भर्त्तारं गृहमागतं । आसनेनोपसंयोज्य पूजयामि समाहिता । ५८७०
यदन्नं नाभिजानाति यद्भोज्यं नाभिनन्दति । भक्ष्यं वा यदि वा लेह्यं तत् सर्व्वं वर्ज्जयाम्यहं ।
कुटुम्बार्थे समानीतं यत् किञ्चित् कार्य्यमेव तु । प्रातरुत्थाय तत् सर्व्वं कारयामि करोमि च ।
प्रवासं यदि मे याति भर्त्ता कार्य्येण केनचित् । मङ्गलैर्व्वज्रभिर्युक्ता भवामि नियता तदा ।
अञ्जनं रोचनाञ्चैव स्नानं माल्यानुलेपनं । प्रसाधनञ्च निष्क्रान्ते नाभिनन्दामि भर्त्तरि ।
नोत्थाय यामि भर्त्तारं सुखसुप्तमहं सदा । अन्तरेष्वपि कार्य्येषु तेन तुष्यति मे मनः । ५८७५
नायासयामि भर्त्तारं कुटुम्बार्थेऽपि सर्व्वदा । गुप्तगुह्या सदा चास्मि सुसंस्कृतनिवेशना ।